

čas přišla (přeběhla) krátká přeháňka, kníž. prázivý dešť se rozstřikoval na všechny strany, prašný dešť visel s oblohy k zemi; ob. jen to tak přeběhlo (preletělo); dial. **rosí** || orosilo, po-, za-, na- (rosilo celý den; pršelo málo, jen orosilo, po-, za-; ať trochu porosí, jen ať pluta nepřijde; moc nenapršelo, jen tak narosilo), šplíchá, pošplíchává, -splíchuje (od rána šplíchal a občas přišla důkladná přeháňka; z mraku pošplíchuje), škrejpá (na Plzeňsku se také říkávalo, že škrejpá místo pošplíchává), poprskává (jen tak maličko poprskávalo)

6. PRŠÍ MNOHO (silně, vydatně, hustě, ve velkých kapkách, prudce, proudem, v celých proudech), dešť se leje (lije z oblohy, z nebes, z mraků) (chladný dešť se lili vtrvale ze zasmušených oblak), neosob. lije, leje (se) (prší, jen se leje; lilo vodovými provazy; lije j. z konve, z kropic konve, z vědra, ze džberu, z putýnky, ze štoudve, z cedníku, z řešeta, z kropáče, j. když konev n. vědro, džber, štoudev, hrne ap. převráti n. obráti), dštílo neúnavným cedníkem od samého rána, cedit (se) (dešť jen cedi n. se cedi; neosob. prší, jen cedi, jen se cedi; to tam cedi, to se tam cedi!), dešť se hrne (dešť se proměnil v lijavec a hrnul se celým proudem), dešť crčí, zř. crčá (dešť crčá na dlažbu), neosob. prší tam, jen crčí; dešť šplíchá (venku dešť prudce šplíchal), řídě šplíchá (po oknech šplíchal prudký dešť), šplouchá, dial. šplachotí (venku šplachotil dešť; neosob. ted tam zas šplachotí, dobře že jsme pod střechou); dešť šleňá (bije, tlouče, klepe, pleská, ob. rumpluje, dial. lupotá, pleští) do oken (na střechu ap.), bičeje okna (hladinu vody ap.), rozstřikuje se, hrkotá na oknech (na střeše), prudce padá (dopadá, stříká) nač (na zem, na okna ap.); dešť plíska, pliskotá (chvílemi plíska studený dešť); dešť se říne (padá) prudem (plným prudem, celými proudy, v celých proudech, hrkotem, zř. hrkem), crčí, v provazech, v provázcích, dešť prudem stéká (crčí) po oknech, dešť srší na zem (z mračen sršely vodopády), s nebe visí provázky dešť; nebe se roztrhlo, pro-; někde se mračna (oblaka) protřila, roz-; vren. protrhlo se řešeto; nebe se otevřelo, proudy vody se spustily na zem; expr. moře vody se vylilo; mračna se otevřela dokorán, kníž. otevřela se stavida oblohy nebeské; ob. expr. prší (leje), j. by podsíval, j. by provázky spustil, j. by šňůrky tahal, až se střech crčí, až se kloboučky dělají; prší, jen se kouří, jen to chlejstá; padají (žení se) kominici (drátenici, drátaři, řevci); dial. prší provázky, hrejká (po tři dny a tři noci neprestalo h.), expr. dial. chlistá, chlejstá, chliští (to) (to zrovna chlistá!; poslouchej, jak venku chliští), chrstá to, mlaščí to (to to mlaščí!)

7. JE DEŠTIVÉ POČASI, je deštivý (mokrý, přeháňkový, plískavý, expr. uplakaný, placticívý, ubrečený, brečavý ap.) čas, je deštivo (zř. deštivě, pršívo, dial. pršavo, pršivo, zast. pršlavo), ob. expr. je brečavo (brečavě, na brečavo); pořád (denně, den za dnem, už dlouho, bez ustání, vytrvale, tvrdosíjně) prší, ob. rozpršelo se (to), je rozpršeno (na dlouho), dešť nechce přestat (ne a ne přestat, nepřestává, neu-; nevá, kdy přestat), prší a prší, bude už asi prštět do soudného dne × je suché počasi, sucho

8. DEŠT USTÁVÁ, pře- || -stal, brzo bude po dešti; už je po dešti, dešť se přehnal (přešel), už jen krápe (kape); zř. dopršovat¹ || dopršet, vy- se (dešť se už vypršel; nebe se vypršelo; neosob. už dopršuje, -pršelo; počkáme, až se vyprší, až se to trochu vyprší), zř. expr. nebe se vyplakalo

9. BÝT ZDRŽEN, ZA- DEŠTEM kde, zamknout, zř. zapršet kde (zamokli, zapršeli jsme v té boudě až do večera) viz též mračit se, moknout, kapat, kropit

48. 1. BOURE (blízká × vzdálená b.; silná, prudká, divoká b.; b. na moři, mořská), bouřka, bás. bouř, zast. bás. bura, búra; expr. blýskavice (strhla se hrozná b. s hromobitím a lijkem), soudný den (to je tam dnes soudný den!), (boží) dopuštění (venku se rozputalo učiněné d.)

bouřlivé počasi, zř. bouřlivě (po několika-denném b-u nastal klidný večer)

východisko bouře, ob. babí kout

2. (adj.) BOURLIVY, bouřící, zř. bouřivý, kníž. bouřný, zř. -ní, bás. burný (počasi, léto, mrak, nebesa, hrom), plný bouří, doprovázený bouří n. provázející bouří, nesoucí bouří (mračno); rozbouřený, rozbouřací, rozpoutaný (povětří, živly); bouřkový (mrak, vítr, počasi, blýskání), kníž. bouřeplný, bás. -nosný (mrak)

předbouřkový, zř. -bouřný, -ní (mrak dusno)

3. BUDE BOURKA, je před bouřkou, ob. je (to) na bouřku; bouře nastává (blíží se, jde, přichází, přijde, táhne, žene se, stahuje se, chystá se, připravuje se), chystá se (připravuje se to) k bouřce; bude bouřit, dostaneme bouřku, je předbouřkový čas

nastala bouřka, bouře příšla (přihnala se, přitáhla, stáhla se nad našimi hlavami, snesla se, strhla se, propukla, rozpoutala se, rozehrála se, rozduněla se, rozurčila se, rozběsnila se ap.); rozbouřit se (obloha se rozbouřila; neosob. rozbouřilo se); je bouřka (bouřlivě), neosob. bouří (dvě hodiny bouřilo bez přestávky), bouře burácí (duní, rachotí, zuří, vzteká se, běsní); ob. expr. dnes je venku soudný den n. (boží) dopuštění,

venku se zrovna certi se tam utříbuje, zatahuje se, vzdánila se, odchází, vy- se, vybijí se, dobouřací se; neosob. už dobourilo (vyburací), viz též blesk, h

49. 1. BLESI žující se, křížící se růžencový, kulový, sférické elektrické blesky (nebesa za záblesk (obloha s blesknutí, -blýsk oči), zř. výblesk hřmění, bás. plap-y blesků), ohnič (ohnič b-e šle (Perunova, dial. hromoklin) (káci parom (zprav. p-boží posel (hruski pérun (dub Jov trátil Slád.), zus (elektřina v ozduši)

2. BLYSKÁN kot, zř. blyskot, na nebi, zast. blymraky, bás. (blesky se křížují)

3. BLYSKÁN kání, tiché blesk (bez hřmění, bez ramí se rozsvěcová zř. časice (nad hoření (tiché s. na č

4. (v lid. my n. klínek, kámen menné sekery za spadlé na zem), hřímal co kladiven

5. (adj.) BLE rána, mrak); zř. (mračna); pln kníž. a zast. blesku mlhavý (má sféra)

6. (slov.) BI blýskává (se), -l (se) || zř. rozblysk blýskávalo; poblyhřímo se, rozblysk poutala se) blýs